

V I Lenin

Brev till centralkommittén, Moskva- och Petrogradkommittéerna och de bolsjevikiska medlemmarna i Petrograd- och Moskvastovjeterna

Kära kamrater! Händelserna föreskriver oss så klart vår uppgift att ett dröjsmål rentav blir en *förbrytelse*.

Bonderörelsen växer. Regeringen intensifierar sina vilda repressalier. Sympatierna för oss växer i armén (99 procent av soldatrösterna avgavs för oss i Moskva, trupperna i Finland och flottan är emot regeringen, och vidare finns Dubasovs vittnesbörd om fronten i allmänhet).

I Tyskland är revolutionens början uppenbar, särskilt efter nedskjutningarna av matrosar. Valen i Moskva – 47 procent bolsjevikar – är en gigantisk seger. Tillsammans med vänsterrevolutionärerna har vi en *klar majoritet i landet*.

Järnvägs- och posttjänstemännen är i konflikt med regeringen. I stället för att sammankalla kongressen till den 20 oktober talar lieberdanarna redan om att sammankalla den i slutet av oktober osv, osv.

Att under sådana förhållanden "vänta" är en förbrytelse.

Bolsjevikerna har ingen rätt att vänta på sovjetkongressen, de måste *ta makten genast*. Därigenom räddar de också världsrevolutionen (ty i annat fall är det risk för en kohandel mellan imperialisterna i alla länder, vilka efter nedskjutningarna i Tyskland blir medgörligare mot varandra och *kommer att förena sig mot oss*), den ryska revolutionen (annars kan vågen av verklig anarki bli starkare *än vi*) och hundratusentals människoliv vid fronten.

Att dröja är en förbrytelse. Att vänta på sovjetkongressen är en barnslig lek med formaliteter, en skamlig lek med formaliteter och ett förräderi mot revolutionen.

Om makten inte kan tas utan uppror, är det nödvändigt att *gå till uppror genast*. Det kan mycket väl vara så, att man just nu kan ta makten utan uppror: om t ex Moskvastovjeten med en gång, genast tog makten och proklamerade sig (tillsammans med Petrogradsovjeten) som regering. Segern i Moskva är garanterad och där behöver man inte slåss. I Petrograd kan man vänta. Regeringen kan ingenting göra för att rädda sig, den kommer att ge sig.

Ty genom att ta makten och sätta sig i besittning av bankerna, fabrikerna och Russkoje Slovo får Moskvastovjeten en gigantisk bas och styrka, den blir i stånd att agitera inför hela Ryssland och ställa frågan så: vi skall föreslå *fred i morgon* om bonapartisten Kerenskij ger sig (men om han inte gör det, så störtar vi honom). *Jorden* skall vi överlämna till bönderna *genast*, vi skall göra eftergifter åt järnvägs- och posttjänstemännen *genast*, osv.

Det är inte obligatoriskt att "börja" med Petrograd. Om Moskva "börjar" utan blodsutgjutelse, så kommer det säkert att stödjas av: 1) armén vid fronten genom dess sympati, 2) bönderna överallt och 3) flottan och trupperna i Finland vilka kommer att *gå mot Petrograd*.

Till och med om Kerenskij har en eller två kavallerikårer nära Petrograd blir han tvungen att ge sig. Petrogradsovjeten kan vänta och agitera för sovjetregeringen i Moskva. Parollen är: makten åt sovjeterna, jorden åt bönderna, fred åt folken, bröd till de hungrande.

Segern är säker och chanserna är tio mot en att den blir oblodig.

Att vänta är en förbrytelse mot revolutionen.

Hälsningar *N Lenin*

Skrevet den 1 (14) oktober 1917

Publicerat ffg 1921 i N Lenin (V Uljanov), *Skrifter*, b XIV, del 2

V I Lenin, *Samlade skrifter*, 5:e ry uppl, b 34, s 340-341